

p. 463 d. ἄρα οὖν μάθοις ἀποκρινάμενον. 5

ἐπίτηδες ἀσαφέστερον ὁ Σωκράτης ἀποκρίνεται θέλων γνῶναι, εἰ ὠφέληται τι ὁ Πῶλος· εὐρίσκεται δὲ μηδὲν πλέον κατορθώσας.

p. 463 d. αἰσχροὺν ἔγωγε.

ποικίλαι μὲν εἰσιν αἱ ἰάσεις τῶν παθῶν, μία δὲ ἐστὶ καὶ 6 αὕτη τὸ ἐνδιδόναι τοῖς πάθεσι καὶ λοιπὸν ὁ κόρος παύει· οὕτω καὶ ἐπὶ γέλωτος ἀμέτρου ποιοῦμεν πολλάκις· ἐπεὶ οὖν ἐκρατεῖτο ὁ Πῶλος τῷ πάθει τῷ ἀντὶ τοῦ τί ἐστὶν ἐρωτᾶν τὸ ὁποῖον τί ἐστὶν, ἐνδίδωσιν αὐτῷ ὁ Σωκράτης καὶ λέγει, ὅτι αἰσχροὺν ἀποπληρῶν αὐτοῦ τὴν ἐρώτησιν. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τρία ἐστὶ ταῦτα· ἀγαθὸν δίκαιον καλόν, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πράξεων ἀντιστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων οὐ· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν ἐπὶ πλέον ἀπάντων, τὸ δὲ καλὸν μετ' αὐτό· 15 εἶτα τὸ δίκαιον· ὥστε καὶ εἴ τι μὲν καλόν, τοῦτο καὶ ἀγαθόν, οὐκέτι δὲ εἴ τι ἀγαθόν, τοῦτο καὶ καλόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ ὕλη ἀγαθὴ μὲν, ἐπειδὴ συνεισφέρει τῇ γενέσει τι καὶ συντελεῖ· οὐ καλὴ δέ, ἀλλὰ καὶ αἰσχροά· ἐπεὶ τοίνυν τῷ μὲν ἀγαθῷ ἀντίκειται τὸ κακόν, τῷ δὲ καλῷ τὸ αἰσχροὺν, ἐπιπλέον δὲ τὸ 20 ἀγαθὸν τοῦ καλοῦ, δηλονότι τὸ κακὸν ἀντικείμενον τῷ ἀγαθῷ ἐπιπλέον ὄντι, ἐπ' ἔλαττον ἐστὶ· τὸ δὲ αἰσχροὺν ἐπιπλέον· ὅθεν εἴ τι μὲν κακόν, πάντως καὶ αἰσχροὺν· οὐκ εἴ τι δὲ αἰσχροὺν, πάντως καὶ κακόν· οὕτως οὖν ἡ ὕλη αἰσχροά μὲν ἐστὶν, οὐ κακὴ δέ· ἐπεὶ οὖν τοῦτο οἶδεν ὁ Σωκράτης, διὰ 25 τοῦτο εἶπεν, ὅτι τὰ γὰρ κακὰ αἰσχροὰ καλῷ.

p. 463 d. μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

ὡς φιλομαθῆς ὁ Γοργίας φησὶν, ὅτι ἐγὼ οὐκ οἶδα, τί λέ- 7 γεις, ὦ Σώκρατες· θέλησον οὖν μετ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι.

12 mg. ἀγαθόν	κακόν
καλόν	αἰσχροὺν
δίκαιον	ἄδικον

1 ἄρα οὖν M ἄρ' οὖν ἄν Plat. codd. 15 εἶτα 5 εἰ τὰ M